

ligheden det hele. Andet er det ikke. Men Virkningen, kære!»

Jægermesteren takkede for Oplysningen men forsikrede, at han befandt sig overordenlig vel uden Anvendelse af nogetsomhelst regulerende System i sin Livsførelse.

Men da rystede Generalkonsulen overbærende paa sit maskinklippede Samson-Hoved.

»Undskyld, at jeg siger Dem det, Jægermester Hagen — men saadan tænkte ogsaa jeg, inden jeg lærte, hvad det vil sige, at Sjæl og Legeme fungerer sundt og normalt. Jeg vilde ønske, at De blot i en eneste Time kunde føle mit sjælelige og legemlige Velbefindende. De vilde da straks imorgen begynde med min Kones System. Appetiten vaagner, Søvnens bliver dyb og drømmeløs, Pulsslaget fuldt og kraftigt som paa en Tyveaarig. Og De skulde se en Afføring!» raabte han ganske højt, saa Folk vendte sig forskrækkede om og stirrede.

Men nu havde Jægermesteren ogsaa nok af ham og tog en hastig Afsked.

Stakkels Mand! — tænkte han. Saadan skulde det altsaa ende med ham! Han havde hørt, at han spenderede store Summer paa Udbredelsen af sin Kones forrykte Ideer. Nu i Sommer, efter at hans Far var død, havde han endogsaa solgt den gamle, ansete Kornforretning til et Aktieselskab for helt at ofre